

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.462/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Bartal Géza a tanács elnöke
Dr. Cseh Attila előadó bíró
Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A személyesen eljáró felperes: felperes1
(cím1)

Az alperes: alperes1
(cím2)

Az alperes képviselője: ügyvédi iroda
Ügyintéző: dr. Apor Roland ügyvéd
(cím3)

A per tárgya: Megbízási díj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék
1.Gf.75.507/2022/6/II. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság
7.G.300.763/022/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint megbízott és az alperes mint megbízó között 2019. január 17-én ügyvédi megbízási szerződés jött létre, amelyben az alperes azzal bízta meg a felperest, hogy a parkoltatásból eredő belföldi követelések érvényesítése során a képviselőjében eljárjon, a követelés kötelezettjével szemben fellépjen, őt teljesítésre felszólítsa. Amennyiben a kötelezett a fizetési felszólítást követően nem teljesít, úgy jogosult a követelést ügyvédi felszólítás, fizetési meghagyásos eljárás, illetve peres eljárás útján érvényesíteni. Az ügyvédi megbízási díj mértékét a felek úgy határozták meg, hogy az „1.500 forint havi utólagos elszámolással átadott ügyenként (fix díj).” Az alperes a felperes által kiállított számlát csak részben egyenlítette ki, mert a felek között vita alakult ki az elszámolás módja tekintetében.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[2] A felperes eredetileg 14.718.000 forint + áfa és járulékai iránt terjesztett elő keresetet, amelyben megbízási díj jogcímén kérte az alperes marasztalását.

[3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[4] Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító határozatát helybenhagyó jogerős ítéletet a Kúria a Pfv.V.20.806/2021/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Döntésében kifejtette, hogy a díjmegállapodás helyes értelmezése szerint a felperes minden parkolási eseményből eredő követelés érvényesítése után 1.500 forint + áfa megbízási díjra lehet jogosult, azonban a felperesnek ennél több akkor sem járhat, ha a követelés érvényesítéséhez több fizetési felszólítás is szükséges volt. Mivel az eljáró bíróságok eltérő jogi álláspontjuk folytán nem vizsgálták, megilleti-e a felperest az a díjkövetelés, amelynek teljesítését igényli, az elsőfokú bíróság feladatává tette – szükség esetén további bizonyítási eljárás lefolytatását követően – annak elbírálását, hogy tartozik-e az alperes a felperesnek a követelt ügyvédi munkadíjjal.

[5] A megismételt eljárásban a felperes keresetét módosította és az alperes bruttó 13.790.295 forint és járulékai megfizetésére kötelezését kérte változatlanul megbízási díj címén. Kereseti kérelme összecszerűségét azzal indokolta, hogy az alperes a megbízási szerződés hatálya alatt összesen 23.875 db parkolási eseményből származó követelést adott kezelésbe, amelyek vonatkozásában – az informatikai rendszer működéséből eredő összevonások miatt – összesen 15.524 db fizetési felszólítást küldött ki postán az ügyfelek részére, amelyből 1.101 db volt az időközben bekövetkezett tulajdonosváltozások miatti második fizetési felszólítás. A ki nem fizetett 8.340 db felszólításból – a Kúria végzésében foglaltakra figyelemmel – levont 1.101 db-ot, ekként azt állította, hogy az alperes 7.239 db fizetési felszólítás után nem fizette meg részére a megbízási díjat, melynek megfelelő összeget érvényesítette.

[6] Az alperes írásbeli ellenkérelme továbbra is a kereset elutasítását célozta. Vitatta, hogy a felperest fix díj illeti meg minden parkolási esemény után, és azt is, hogy 23.875 db parkolási esemény történt, amelyre tekintettel az átadott ügyek száma is ennyi lett volna.

Ellentmondásosnak tartotta a felperes kereseti kérelmét, miután a fizetési felszólításokra hivatkozással kérte a megbízási díj megállapítását, miközben a Kúria a parkolási események utáni megbízási díjra való jogosultságát állapította meg. A felperes által bizonyítékként csatolt, a cég1 Kft. igazolásával kapcsolatban kifejtette, hogy a szoftver szolgáltató csak olyan adatok tekintetében adhat igazolást, hogy a szoftverből hány parkolási esemény kapcsán történt felszólítás kinyomtatása, de az ügy eldöntése szempontjából annak van relevanciája, hogy hány darab felszólítás lett postázva. A bizonyíték ezért nem alkalmas a kereseti kérelemösszességének alátámasztására.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott.

[8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemelte, hogy a felperes a kereseti kérelmét kifejezetten a parkolási eseményekhez igazodóan terjesztette elő, de a fizetési felszólítások számának is jelentősége volt, ugyanis a szerződés szerint a felperes teljesítése abban manifesztálódott, ezért jelentősége volt annak, hogy hány darab fizetési felszólítás került kiküldésre. Rámutatott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése annyiban helytelen volt, nem annak kellett jelentőséget tulajdonítani, hogy pontosan mely ügyek tekintetében történt meg a fizetési felszólítások kiküldésével a teljesítés, hanem az ügyek darabszámához igazodóan kellett döntenie a kereseti kérelem alaposágáról. A felperes által csatolt, a felek által alkalmazott szoftver fejlesztőjének és üzemeltetőjének teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozata e tény bizonyítására alkalmas volt, a bizonyítékot az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte, ezért az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, figyelemmel arra is, hogy az alperes részéről nem volt olyan konkrét tényállítás, amely a felperes oldalán további bizonyítási érdeket teremtett volna.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és keresetet elutasító új határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:34. §-t, 6:59. § (2) bekezdését, 6:272. §-t, 6:276. § (1) és (2) bekezdését, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 263. §, 265. § (1) bekezdés, 268. § (1) bekezdés, 279. § (1) bekezdés és a 346. § (5) bekezdés rendelkezéseit állította.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[10] A felülvizsgálat az első-, és másodfokú ítélet azonos jogszabályi alkalmazása és jogi indokolása miatti kizártsága okán az alperes külön beadványban felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben kérte, hogy a Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján engedélyezze a jogerős ítélet felülvizsgálatát.

[11] Az alperes előadta, hogy a megbízási díjban történő marasztalásra irányuló perekben elbírálandó jogkérdést és az elbírálás szempontjait a Kúria a Pfv.V.20.806/2021/6., a Pfv.20.953/2019/6., a Pfv.20.466/2022/8., a Pfv.22.643/2017/8., a Pfv.22.572/2017/8., a Pfv.20.948/2021/3, a Pfv.20.778/2019/6., a Pfv.20.590/2021/4., a Pfv.21.013/2021/9. számú határozataiban fejtette ki – melyek jogi indokolásaiból idézett –, és amelyekben a konkrét tényállástól függetlenül arra mutatott rá, hogy a megbízási díj/jutalék a megbízási jogviszonyban kifejtett tevékenységért jár abban az esetben, ha a megbízott a maga szerződéses kötelezettségét már maradéktalanul teljesítette. Ehhez képest a jogerős ítéletet hozó bíróság nem volt tekintettel arra, hogy a felek között létrejött megbízási szerződésben konkrét feladatok ellátásához, az ő parkolási eseményekből eredő követelésének érvényesítéséhez kötötték a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Álláspontja szerint marasztalására kizárólag akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes a követeléseit tartalmazó felszólító leveleket ténylegesen, igazoltan postára adta volna. Utalt a jogerős ítélet [72] pontjára, amely a precedens határozatoktól eltérően azt mondta ki, hogy „nem volt jelentősége annak, hogy pontosan mely ügyek tekintetében történt meg a fizetési felszólítások kiküldésével a teljesítés, az ügyek darabszámához igazodóan kellett a megbízási díj iránti igény alaposságáról dönten.” Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a megbízási díjra való jogosultságot kizárólag a felperes részére követelés érvényesítésére átadott parkolási események számában határozta meg, ami nem azonos a felperes által ellátandó feladattal, azaz a parkolási események szerinti követelések érvényesítésével, ami ténylegesen postára adott fizetési felszólításokat takar. Ehhez kapcsolódóan kifogásolta azt is, hogy az eljáró bíróságok nem értékelték okszerűen a bizonyítékokat, iratellenesen jutottak arra a következtetésre, hogy a cég1 Kft. által kiadott igazolás a felperes szerződésszerű teljesítését alátámasztja.

[12] Érvelése értelmében a másodfokú bíróság jogerős ítéletében a fellebbezésében foglaltakra egyáltalán nem tért ki, nem adta magyarázatát, hogy miért hagyta figyelmen kívül a bizonyíték értékelésével kapcsolatos hivatkozását. Az eljáró bíróságok úgy adtak helyt a kereseti kérelemnek, hogy a felperes nem teljesítette az elsőfokú bíróság által rá kirótt bizonyítási érdeket. A másodfokú bíróság jogsértő módon felülbírálta az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését és a bizonyítandó tények körét attól eltérően határozta meg, így a felperes keresetének az újonnan bizonyítandó tények alapján adott helyt. Álláspontja szerint mindezekkel ellentétben áll a Kúria a Pfv.20.536/2016/4. számú ítélete (amely a másodfokú bíróság mérlegelési tevékenységét kirívóan okszerűtlennek minősítette, mert az a peradatokkal ellentétes és iratellenes is volt), továbbá a Kúria Pfv.20.117/2019/15. számú határozata (amely a jogerős ítéletet az indokolás hiánya, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése, a megállapított tényállás iratellenessége, okszerűtlen, logikailag ellentmondó tartalma miatt jogszabálysértőnek minősítette).

[13] További érvelése szerint a másodfokú bíróság eltérő anyagi jogi álláspontra helyezkedett, az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését felülbírálva eltérő körben állapította meg a bizonyítandó tények körét anélkül, hogy annak indokát adta volna és felhívta volna erre a felek figyelmét. E körben két kúriai határozatra (Pfv.20.652/2021/12. és Pfv.21.336/2020/5.) hivatkozott, melyek kimondták, hogy sérti a Pp. 370. § (4) bekezdését a másodfokú bíróság eltérő anyagi pervezetése, ha a téves anyagi pervezetés jogkövetkezményét a fellebbező fél kérelme nélkül veszi figyelembe, sértve ezzel a fél rendelkezési jogát, továbbá, ha a másodfokú bíróság felülbírálja az elsőfok anyagi pervezetését, azt csak úgy teheti meg, hogy

elvégzi a saját jogi álláspontja szerinti helyes anyagi pervezetést. Amennyiben a másodfokú bíróság a felülbírálat során nem jut el az anyagi felülbírálatig, fel sem merülhet az elsőfokú bíróság ítéletének és eljárásnak anyagi pervezetéssel összefüggő vizsgálata.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[15] Mindenekelőtt arra mutat rá a Kúria, hogy a Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem vizsgálata a felülvizsgálati eljárásnak elkülönülő, önálló kérelemre induló eljárási szakasza, amelyet csak annak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló érdemi része (Kúria Pfv. VI. 20.764/2020/3.). A felülvizsgálati kérelem és az ahhoz a Pp. 412. § (2) bekezdése szerint csatolandó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdése alapján önálló illetékfizetési kötelezettség alá eső felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályozása önálló: eltérnek a kötelező tartalmi elemeik [Pp. 410.§ (2) bekezdése, Pp. 413.§], és a tartalmi hiányokhoz fűződő jogkövetkezmények [Pp. 410. § (4) bekezdése, 415. §]. Ebből fakadóan az eltérő célt szolgáló és önállóan szabályozott felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására. A két kérelem vizsgálata közötti kapcsolatot a Pp. 410. § (3) bekezdése teremti meg annak rögzítésével, hogy az engedélyezés iránti kérelemre a felülvizsgálati kérelem előzetes megvizsgálására és visszautasítására vonatkozó rendelkezések (Pp. 415. §) az irányadók.

[16] Az engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmi kellékeit a Pp. 410. § (2) bekezdése határozza meg. A megsértett jogszabály pontos megjelölése mellett az engedélyezés iránti kérelem tartalma attól függ, hogy a fél az engedélyezést milyen okból kéri [Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont ca) - cd) alpontok]. Arra, hogy kizárt felülvizsgálat esetén a kivételes engedélyezés egyes okai mikor teljesülnek, a Kúria az egységes jogértelmezés és jogalkalmazás, a felek és jogi képviselőik eljárásának megkönnyítése érdekében meghozott, a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményben (a továbbiakban: PK vélemény) adott iránymutatást.

[17] Amint arra már több határozatában (például: Pfv.V.21.294/2022/2., Gfv.V.30.561/2022/2., Gfv.V.30.562/2022/2. számú végzéseiben) rámutatott, a Kúria elsődlegesen azt emeli ki, hogy a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok – így a Pp. 409. § (3) bekezdés tekintetében is – alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (PK vélemény 1. pont indokolása).

[18] Az anyagi jog megsértése körében az alperes azt állította, hogy a jogerős ítélet azért tér el a hivatkozott és a [11] pontban felsorolt kúriai határozatoktól, mert az eljárt bíróságok nem megfelelően értékelték azt, hogy a megbízási díjjal szemben a felperesnek mi volt a szerződéses kötelezettsége, úgy adtak helyt a kereseti kérelemnek, hogy nem voltak tekintettel a felperes szerződésből eredő feladatára. Az alperes ezen érvelése azonban téves, mert kizárólag a jogerős ítélet [72] pontját jelölte meg a precedens határozatoktól eltérő

megállapítást tartalmazóként, miközben a jogi indokolás egészéből megállapíthatóan a másodfokú bíróság figyelembe vette és értékelte a megbízási szerződés tartalmát, a felperesre mint megbízottra háruló feladatot és annak teljesítését. A jogerős ítélet [69] pontja – utalva a Kúria hatályon kívül helyező végzésére – az alperessel egyezően rögzíti, hogy a felperes megbízási díj iránti igénye a parkolási ügyek számához igazodik, azonban az igényt a felperes teljesítése nyitja meg, amely a szerződés alapján a fizetési felszólítások kiküldésében manifesztálódik. Az alperesi állítással szemben tehát a másodfokú bíróság – a precedensként hivatkozott határozatokkal egyezően – a megbízási szerződés tartalma alapján vizsgálta és értékelte a felperes szerződéses kötelezettségét és azt az alperessel egyezően, ugyanabban a tevékenységben határozta meg, és mivel annak teljesítését bizonyítottnak találta, helybenhagyta a keresetnek helyt adó elsőfokú ítéletet. Ebből következően a jogerős ítélet és a Kúria hivatkozott határozatai között a megjelölt jogkérdésben nincs eltérés.

[19] Kiemeli a Kúria, hogy helyes alperesi érvelés mellett sem szolgálhatna engedélyezés alapjául a szerződéses kötelezettség téves értelmezése, mint ahogy a bizonyítékok értékelésének támadása sem, ez ugyanis már a felülvizsgálat érdemére tartozó kérdés. A bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás vizsgálata, a bizonyítékok értékelése, azaz annak eldöntése, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre, a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladja, az kizárólag a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható (Kúria Pfv.V.20.826/2021/2).

[20] Ezen okból nem volt vizsgálható a jogerős ítélet és a jelen végzés [12] pontjában megjelölt további kúriai határozatok eltérése, figyelemmel arra is, hogy az ennek kapcsán hivatkozott eljárási szabálysértéssel összefüggésben az alperes elvi jelentőségű jogkérdést nem fogalmazott meg, ténylegesen csak a bizonyítékok adott ügyben való felülmérlegelését célozta, ami viszont nem ad alapot engedélyezésre.

[21] Alapítványul hivatkozott az alperes a másodfokú bíróság anyagi jogi pervezetési gyakorlata és a jelen végzés [13] pontjában jelölt precedens határozatok eltérő jellegére is. A Kúria itt hivatkozott Pfv.20.652/2021/12.) számú határozatában rögzített tényállás szerint a másodfokú bíróság a fellebbező fél kérelme nélkül vette figyelembe az elsőfokú bíróság téves anyagi pervezetésének következményét, jelen esetben viszont a másodfokú bíróság az alperes fellebbezésében írtakra figyelemmel pontosította a felperes által bizonyításra szoruló tények körét. A tényállásában eltérő határozat tartalma nem szolgálhatott az engedélyezés vizsgálatának alapjául.

[22] Nem állapítható meg a jogerős ítélet és a Kúria Pfv.V.21.336/2020/5. számú közzétett határozatától való eltérés sem, mert a fentiek értelmében a másodfokú bíróságnak megnyílt a jogosultsága, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését felülbírálja, az alperes ezzel kapcsolatos fellebbezésére a felperes a fellebbezési ellenkérelmében reagált – azaz a felek a szükséges nyilatkozataikat megtették – és a másodfokú bíróság elvégezte saját anyagi pervezetését.

[23] Mindezek alapján nem volt megállapítható, hogy a jogerős döntés bármely, az engedélyezés iránti kérelemben megjelölt kúriai határozattól jogkérdésben eltért volna, amire tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően eljárva megtagadta.

[24] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem utáni illetéket fizette meg, amelyet az engedélyezés megtagadására tekintettel visel a Pp. 405. § és 364. § folytán alkalmazandó 83. § (1) bekezdés alapján.

[25] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[26] Nem ad alapot a felülvizsgálat engedélyezésére, ha a Kúria hivatkozott közzétett határozata és az adott ügyben hozott jogerős határozat között elvi jelentőségű jogkérdésben nem mutatható ki eltérés.

Az alkalmazott jogszabályok

[27] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. § (3) bekezdés, 411. § (1) és (2) bekezdés

Budapest, 2023. június 7.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró